

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKANDINAVISK VAPENRULLA
1990

PUBLICERINGSPRINCIPER

1. Skandinavisk VapenRulla - SVR - skall främst vara ett forum för registrering och offentliggörande av såväl nyantagna som hävdvunna släktvapen tillhörande personer eller släkter bosatta i eller härstammande från de nordiska länderna.

Även vapen som föres av kommun, företag, organisation eller liknande kan publiceras om det är godtagbart ur heraldisk synpunkt.

SVR syftar dessutom till att öka intresset för heraldik och heraldisk konst, stimulera till släktforskning och stärka nordisk samhörighetskänsla.

Utgivaren av SVR är en stiftelse med samma namn. Stiftelsens ändamål är att ge ut SVR och även på andra sätt stödja nordisk heraldik. Vapenpublicering sker till självkostnadspris. Eventuellt överskott vid försäljning av SVR tillfaller stiftelsen att användas i enlighet med dennas syften.

2. Publicering av ett vapen skall grundas på data meddelade i ett av utgivaren fastställt och av uppgiftslämnaren ifyllt och beedigt formulär. SVRs redaktion avgör vilka uppgifter som skall publiceras och svarar för textens utformning.

3. Utgivaren garanterar med publiceringen ingen rättsverkan i form av prioritet, exklusiv vapenrätt eller annat slag av rättsligt skydd för föregiven vapenförare. Publiceringen innebär endast ett datum för offentliggörandet av att en person, släkt eller sammanslutning enligt egen uppgift de facto för visst vapen.

4. Utgivaren svarar icke för de meddelade uppgifternas riktighet i vidare mån än vad som kan kontrolleras i tillgängliga källor. Anspråk på adelskap, ordnar eller liknande värdigheter skall kunna dokumenteras av uppgiftslämnaren. Uppenbara felaktigheter publiceras ej och i tveksamma fall tillämpas stor restriktivitet.

5. Ej heller publiceras

a) nyantaget vapen som är identiskt med eller till förväxlingsbarhet snarlikt vapen vartill annan vapenförare enligt utgivarens bedömning har bättre rätt;

b) vapen som strider mot gällande lag och förordning eller mot allmänt vedertagna heraldiska regler, såvida inte vapnet är offentliggjort tidigare och föres av gammal hävd.

SLÄKTFÖRENINGEN von HEIJNE

SVR 405/90

SKÖLD: Delad i silver, vari en uppstigande röd örn med guldkrona om halsen och med näbb av guld och vardera vingen belagd med en klöverbladstängel av silver, och blått, vari tre balkvis gående strömmar av guld.

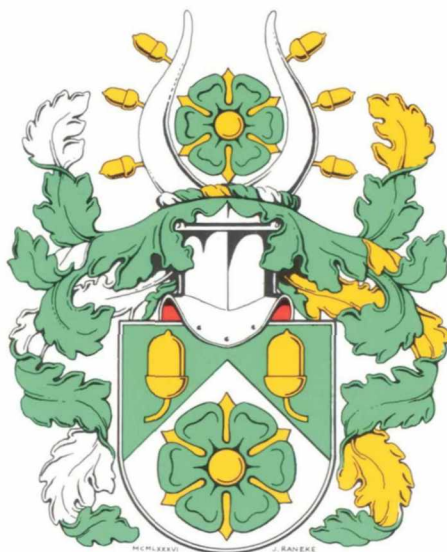
Hjälmtäckte kvadrerat i blått och rött med foder kvadrerat i guld och silver och med hjälmbindel av blått, silver, rött, guld och blått.

HJÄLMPRYDNAD: En uppstigande, framåtseende naturfärgad tiger med tunga och klor i rött mellan två gröna lagerkvistar avslutade med vardera en lilja av silver.

Adliga ätten von Heijnes tidigast kände förfader, Elias Hein (Heine m fl stavningar) föddes på 1630-talet. Han kom som köpman från Liebenau i Schwiebus (schlesisk enklav i Brandenburg) till Elbing i Kungl. Polska Västpreußen och verkade som rådsherre. Han var bl a fram till 1706 gods-förvaltare på Kussfeld tillhörande Elisabethhospitalet och förde rött hjärta genomborrat av tvenne svarta pilar i skölden och tre vita liljor på bruna stänglar som hjälmprydnad. Sonen Georgius Hein, f 1691 i Elbing, trädde 1711 efter deltagande i spanska tronföljdskriget i svensk tjänst som kapten vid Andra Bremiska dragonregementet i Stade och sändes 1714 som kurir till rådet i Stockholm, och blev samma år generaladjutant av kavalleriet med namnet Georg von Heijne enligt fullmakt av regeringen. Han adlades av Karl XII år 1718. Ätten introducerades 1720 som nr 1594. Familjen bodde på kronorushållet Gumlösa, Teda sn (Upps) och Folkärna kungsgård (Kopp) samt efter 1747 på Landskrona fästning. Släktmedlemmarna har företrädesvis varit officerare i svensk tjänst. Vapnet får föras av ättlingar med namnet von Heijne och presenteras här på initiativ av Släktföreningen von Heijne.

KÄLLOR och **LITTERATUR:** RA, Riddarhuset, A von Heijne: Ätten von Heijnes heraldiska vapen - en utredning (1979), Adliga ätten nr 1594 von Heijne 1718-1968 (1968), d:o med ingifta grenar 1630-talet - 1990 samt i detta senare verk angivna källor och litteratur, Spens, E: Ett vapens historia (Vapenbildn 29/1990).

SKANDINAVISK VAPENRULLA

EKBLOM

SVR 406/90

SKÖLD: Genom ett sänkt mantelsnitt delad i grönt, vari två ekollon av guld, och silver, vari en 6-bladig grön ros med blombotten och foderblad av guld.

Grönt hjälmtäcke fodrat med silver och guld. Hjälmbindel av silver, grönt, guld, grönt, silver och grönt.

HJÄLMPRYDNAD: En ros som i skölden mellan två horn av silver, vartdera utvändigt besatt med tre ekollon av guld.

Vapnet är antaget av direktören Lennart Eklom, Bromma, Stockholm, för sig, sin familj och övriga släktmedlemmar år 1986. Släkten härstammar från Sörmland och har sedan flera generationer levat och verkat i Stockholm inom handel och industri. Familjen driver företag inom förpackningsbranschen. Vapnet är talande.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

GRAHL-MADSEN

SVR 407/90

SKJOLD: Kvadrert blått og rødt, en oppreist fire-oddet stjerne gironnert i sølv og vekselvis blått og rødt, kantet i sølv.

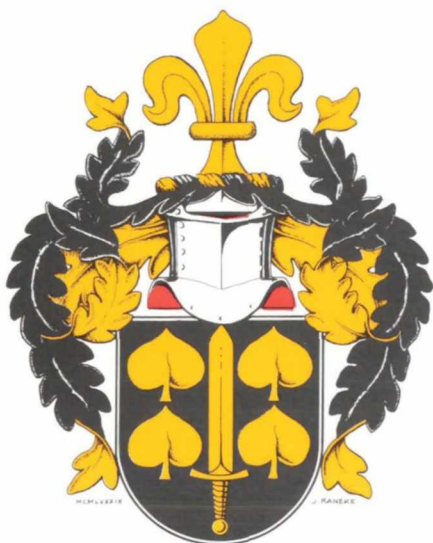
Blått hjelmklede foret med sølv, vulst i sølv og rødt.

HJELMTEGN: En sittende vandrefalk (*Falco peregrinus*), som i nebbet holder en stang med flagg på dexter side i skjoldets blasonering.

VALGSPRÅK: Navigare necesse est (blå bunn, sølv bokstaver).

Våpnet er utviklet av våpentakeren siden han var ung gutt (1930-årene). Siden 1960-årene har det vært i bruk som hyttevimpel, båtflagg og exlibris. Stjernen er en ledestjerne, som viser de fire himmelsretninger. Stjernen er også et kors og derved en forpliktelse. Hjelmkledet i blått og sølv (bl a FN:s farger) antyder våpentakerens internasjonale engasjement, vulsten i sølv og rødt (bl a Bergens farger), hans hjemlige forankring. Vandrefalken symboliserer våpentakerens innsats fremst for flyktingrett, flagget hans interesse for heraldikk og vexillologi. Slekten kommer fra Nordfjord, Bergen, Fana og Freiberg i Sachsen (c:a 1830). Våpentakeren, som er 3. generasjon bergenser, fikk i 1955 sammen med sin bror og tre fetre bevilling til å anta slektsnavnet Grahl-Madsen. Våpnet får føres av våpentakerens hustru og livsarvinger, samt deres ektefeller som bærer slektsnavnet, dessuten evt. institutt etc, som måtte bære navnet. Våpentaker er professor, dr.juris Atle Grahl-Madsen (död 1990), Bergen.

LINDHOLM

THORÉN

SVR 408/90

SKÖLD: I svart fält ett svärd åtföljt på vardera sidan av två i stolpe ställda lindblad, allt guld.

Svart hjälmtäcke fodrat med guld och med hjälmbindel av guld och svart.

HJÄLMPRYDNAD: En lilja av guld med avhuggen fot.

SKÖLD: I svart fält ett svärd av guld åtföljt på vardera sidan av två i stolpe ställda och fallande lindblad av silver.

Svart hjälmtäcke fodrat med guld och med hjälmbindel av guld, svart, silver, svart, guld och svart.

HJÄLMPRYDNAD: En lilja av guld med avhuggen fot.

Vapnet är antaget 1989 av avdelningsdirektören Kjell R Lindholm, Kungsängen, Uppsala län, för sig och sin familj. Sköldemärket antyder vapenantagarens släktnamn och hans militära förflutna. Hjälmprydnadens lilja med avhuggen fot, en s k brabantsk lilja, minner om hustrun Ingers vallonursprung (f Gille), liksom vapnets tinkturer svart och guld. Inger Lindholms barn i första äktenskapet, Michael Thorén och Camilla, den sistnämnda bärande det nya familjenamnet Lindholm, och deras efterkommande med respektive släktnamn för vapnet, Michael Thoréns linje med fallande blad och tinkturändring som brisy.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

JANSSON
SVR 409/90

SKÖLD: I svart fält en uppskjutande biskopsstav av guld med övre delen formad som ett T-kors, vars ut- och nedböjda armar avslutas i björnhuvuden, åtföljd av två sexuddiga stjärnor av silver.

Svart hjälmtäcke fodrat med silver och med hjälmbindel av silver, svart, guld, svart, silver och svart.

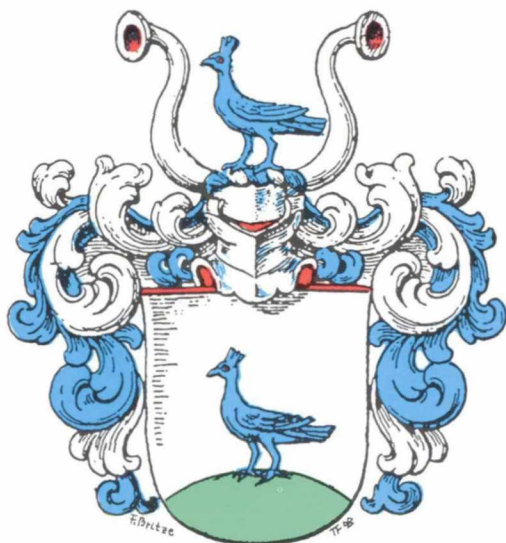
HJÄLMPRYDNAD: En uppstigande svart björn med röd beväpning hållande en biskopsstav som i skölden.

Vapnet är antaget 1990 av prosten Heribert Jansson, kyrkoherde i Svenska Victoriaförsamlingen i Berlin 1950-1987. Sköldemärket an knyter till den helige Heriberts stav, förvarad i Kölnerdomen och daterad till 1000-talet. Stjärnorna och tinkturerna hänför sig till Västergötlands vapen, då vapeninnehavaren är född i Gillstad, Skaraborgs län. Hjälmprydnadens björn återgår på staden Berlins vapen.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

HOLST
SVR 410/90

SKÖLD: I silver en blå påfågelhöna stående på en grön kulle bildad av ett sänkt bågsnitt.

Blått hjälmtycke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En blå påfågelhöna som i skölden, mellan två vesselhorn av silver.

Vapnet, som anmäls 1989 av montör Einar Holst, Lund, är känt sedan 1790, då Matthias Holst (1719-90), köpman i Koldenbüttel, Flensburg och Riga samt klosterföreståndare i Flensburg, förde det i den signet med vilken han godkände sitt testamente. Släktens förste kände medlem är lantmannen och köpmannen i Ditmarsken Peter Holst (1553-1628) och för hans agnater är vapnet registrerat i Heraldisk Selskabs Vaabenrulle som nr 395. Vapnet får föras av Peter Holsts (1553-1628) samtliga efterkommande.

KÄLLOR/LITTERATUR: Societas Heraldica Danica / Det Danske Selskab for Heraldik og Sfragistik, nr 395; Vaabenførende Slægter i Danmark (Aage Pios Forlag); Efter sigillet 1790 tecknade gravör F Britze 1939 Vapen Holst reg.nr.395.

RUNGE POULSEN

SVR 411/90

SKJOLD: I blått felt to modvendte sølv vognstivere, et skjoldhoved skaktavlet i to rader af blått og sølv.

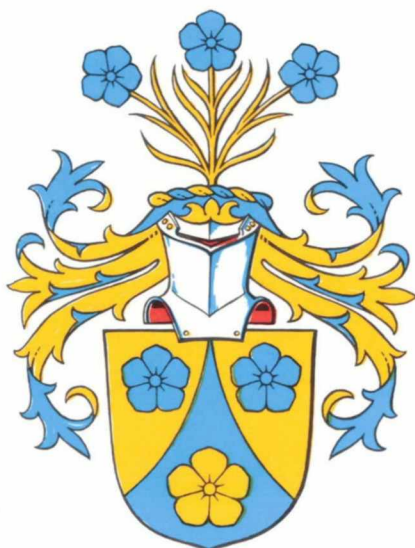
Blått hjelmklæde foret med sølv, vulst i blått og sølv.

HJELMTEGN: To vesselhorn tværdelt af blå-sølv skaktavl og blått, hhv af blått og blå-sølv skaktavl, hvorpå er lagt en omvendt sølv vognstiver.

VALGSPROG: Venio Concido Vinco!

Våbenet er 1988 antaget af Ib Runge Poulsen (f 1931), den første i slægten bærende navnet Runge Poulsen, Ringsted, Danmark, for sig og sine efterkommere bærende navnet Runge Poulsen. Navnet Runge stammer fra Tyskland (kendes fra det 14. årh.) og er talende, idet navnet først menes taget af karetmagere (eine Runge=en vognkæp). Vognstiverne i våbenet relaterer således til Rungenavnet - og farverne sølv og blå er inspireret af en formodet forbindelse til slægten Hvide (Sjælland). Våbenet er komponeret af stud.polit. Klaus Runge Poulsen, søn af våbenantageren, i samråd med universitetslektor, mag. art. Knud Prange og dr.h.c. Ole Rostock.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

MELIN
SVR 412/90

SKÖLD: I fält av guld en inböjd blå spets belagd med en linblomma av guld och åtföljd av två blå linblommor.

Blått hjälmtycke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Ett uppväxande linstånd av guld med tre blå blommor.

Vapnet är antaget 1989 av godsägaren Håkan Melin, Bolltorps Egendom, Alingsås, för sig och andra efterkommande till Johannes Gustafsson (1828-92) i Melltorp, Horla socken i Älvsborgs län, vapenantagarens farfar. Släkten är från Västergötland och härstammar på modernet från bonden Olof Arfwidsson på Rydet i Horla (1662-1738) och på fädernet från nämndemannen Gustaf Nilsson på Mellomgården i Horla (f på 1700-talet). Sju av den sistnämndes barnbarn antog namnet Melin efter födelsegården Melltorp i Horla (numera Vårgårda kommun).

KÄLLOR/LITTERATUR: Rydetsläkten - en allmogesläkt från Västergötland, släktförteckning i 7 generationer, Vårgårda 1988.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

(von) EMMERTZ
SVR 413/90

SKÖLD: Kliven i silver, vari två svarta bjälkar, och i blått, vari en vingad örnfot av guld.

Svart hjälmtäcke fodrat med silver.

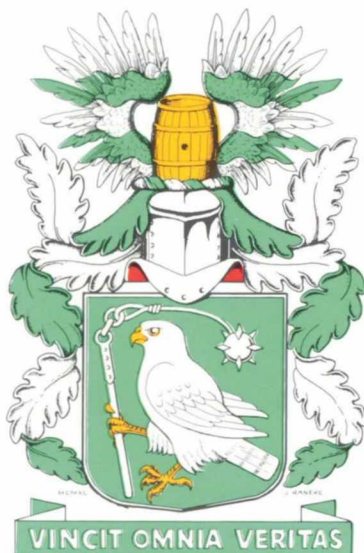
HJÄLMPRYDNAD: Två svarta vingar.

Vapnet, hypotetiskt av medeltida ursprung och eventuellt en kombination av två släktvapen eller av ett vapen dexter samt släktvapnet sinister som tecken på vasallförhållande [ev. grevskapet Oldenburgs "två bjälkar"; jfr SVR 1985-86, Våbengruppen Havelberg], som anmälts 1990 av diakonissan Maj-Britt Hillbur, Funderset, Skåne, är känt sedan 1574 och dess förste kände bärare var Jürgen von Emmertz (von Emersen d y), tillhörande en patriciersläkt i Hamburg. Farfadern Paul von Emersen (1512-90) var kammarherre i Hamburg samt gift med Catharina Adler. En gata, "Paul von Emersen Straße" i S:t Jacobs församling i Hamburg, är uppkallad efter honom. En Mathias von Emersen (f o.1475) var rådman i Hamburg 1511 och förde vapnet med dexter vinge av silver på hjälmen. Det kan förmodas, att han var far eller nära farsfrände till Paul von Emersen. Med Jürgen d y:s son Alberdt von Emersen (1615-59) inkom släkten till Sverige, då modern Anna Lüdemann som änka flyttade med barnen till Stockholm 1627. Alberdt blev handelsman och borgare i staden och avkomlingarna har varit verksamma bl a som köpmän, bruksägare, militärer, ämbetsmän, läkare, lärare och präster. Vapenämälarinna är sonsons sonsons sonsons sonsons sonsons dotterdotter till Paul von Emersen (1512-90). Vapnet får föras av dennes cognatiska ättlingar.

KÄLLOR/LITTERATUR: Hamburgs stadsarkiv, Landsarkivet i Vadstena; Lessebo bruks arkiv, A Levenhaupt: Karl XII:s officerare; Lunds stifts herdaminnen; J Siebmacher: Wappenbuch Band 5:4, Band 3:3; J B Rietstap: Armorial Général Illustré par V & H Rolland, 2:me éd. Tome I, La Haye 1938.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

LJUNGBERG

SVR 414/90

SKÖLD: I grönt fält en hök av silver med beväpning av guld, i höger klo hållande och svingande ett stridsgissel av silver.

Grönt hjälmtycke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: En tunna av guld mellan två vingar av silver belagda med två av vågskuror bildade gröna bjälkar.

VALSPRÅK: Vincit omnia veritas.

Vapnet är antaget 1990 av fil.kand. Thorbjörn Ljungberg, Båstad, för sig, sina föräldrar och efterkommande med släktnamnet, samt övriga av släkten efter vapenantagarens samtycke. Släkten är från södra Halland och dess medlemmar har varit smeder och smedmästare under flera generationer. Vapenantagarens farfarsfar tog sig namnet Ljungberg i samband med avläggandet av sitt gesällprov. Vapnet anspelar på fädernehärstamningen från Höks härad. Stridsgisslet utgör ett militärt attribut och är symbol för vapenantagarens befattnings som reservofficer och hjälmprydnadens tunna anknyter till Tönnersjöes vapen, det härad i Halland varifrån hans modernesläkt stammar. Vågskurorna symboliserar ån, som "thundrade" och möjligen gav namn åt Tönnersjö (Thundersjö). Åns namn, Borjeån, går måhända tillbaka på "Borgån", då där legat en borg på 1200-1300-talen.

YDERHOLT

SVR 415/90

SKÖLD: I fält av guld ett framkommande svart varghuvud med röd tunga och däröver en svart ginstam med tre musselskal av guld.

Svart hjälm-täcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En uppstigande svart varg med röd tunga, hållande ett musselskal av guld.

VALSPRÅK: Den svage skall segra

Vapnet är antaget 1990 på initiativ av Krister Carlsson Yderholt, Lund, för sig, sin familj och efterkommande med namnet Yderholt. Släktens tidigare generationer har varit bosatta i Bjäre härad i nordvästra Skåne, där vapenantagarens farfarsfar Isak Petersson (1863-1943) var bonde i byn Häljarp högst uppe på Hallandsåsens utlöpare mot Kattegatt. Farfadern Karl Pettersson (1898-1983) var snickare i Yderhult, en by intill Häljarp. Vapnets vargmotiv hänsyftar på att ett av vargens sista tillhåll i Sydsverige just var i skogs-trakterna på åsen. Genom vapenantagarens farmor kan anorna ledas över släkten Sebelius till den danska släkten Kierrulf, en från Holstein inflyttad släkt som förde tre musselskal i skölden och en uppstigande ulv (varg) på hjälmen.

KÄLLOR: Födelse-, vigsel- och dödböcker från Båstad, Hov, Ö Karup och Laholms landsförsamling.

SKANDINAVISK VAPENROLLA

BREMBERG

SVR 416/90

SKÖLD: I svart fält ett uppvänt ankare av guld vars dextra klo är utformad som en bila.

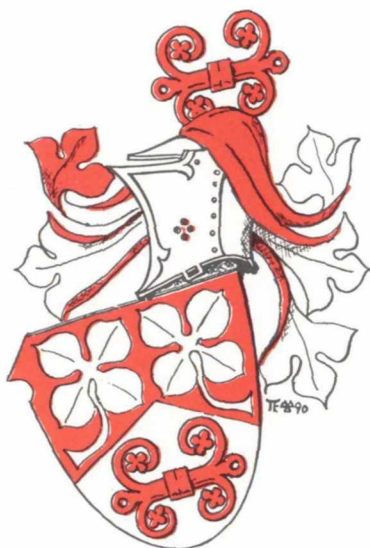
Svart hjälmträcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två svarta vingar, vardera belagd med en "ankarbila" av guld, dexter som i skölden, sinister spegelvänd.

VALSPRÅK: Nihil sine labore.

Vapnet har 1990 antagits av ekonom Håkan Bremberg, Hjo, och får föras av efterkommande till farfadern John Bremberg (1884-1963) i Siretorp, Listers härad i Blekinge med släktnamnet. Släkten räknar sina anor bland sjöfolk och skeppsbyggare, som levde i Blekinge under 1700-talets förra hälft.

HUSEBY
SVR 417/90

SKJOLD: Delt ved senket spiss, i rødt felt to sølv firkløver bjelkvis, og i sølv felt et rødt liggende muranker.

Rødt hjelmklede foret med sølv.

HJELMTEGN: Et rødt liggende muranker.

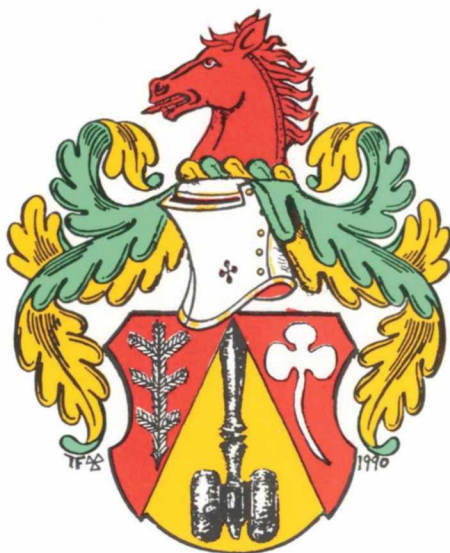
VALGSPRÅK: Memento mori.

Våpenet er antatt 1990 av student Jon Espen Huseby Sjøstrøm, Halden, Norge, som slektsvåpen for alle etterkommere av Martin Mathisen Huseby (1825-1915) og hustru Karoline Gurine Hallstendatter (1849-1925), eiere og brukere av gården Huseby mellom eller Nordre i Berg i Østfold. Martins mor var etterkommer av den yngre Fredrikshaldske slekt Stang. Han tok aktiv del i offentlig liv, noe også han far Mathias Olsen gjorde i sin tid. Martin var stifter av Fredrikshalds og Omegn Travselskap og varaordfører. Det liggende muranker står for gården Huseby, som en gang har huset en konge. De to firkløver står for gjennomsnittet i 10 familiers antall fødte barn, altså fire. Den røde farge står for varme/kjærlighet.

LITTERATUR: Vidar Frydenlund: Huseby mellom eller Nordre i Berg i Østfold. Ole Olsen og Berthe Matisdatter - deres aner og etterkommere.

MAGNUSSON
SVR 419/90

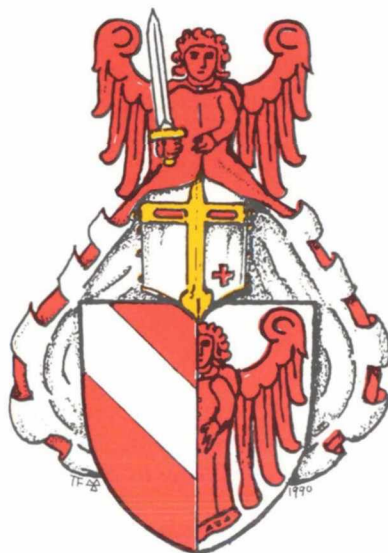
SKÖLD: I rött en spets av guld belagd med en nedskjutande nedvänd svart ordförandeklubba, åtföljd av en grankvist och ett klöverblad, allt av silver.

Grönt hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Ett rött hästhuvud med hals.

Vapnet är antaget 1990 av lantmästaren, kaptenen i Skånska Dragonregementets reserv Per-Ingvar Magnusson, Sjöbo, och får föras av familjen samt efterkommande. Vapenantagaren härstammar på modernet från Bjärnhult, Önnestad, och på fädernet från Nils Michelsson, född 1611 i Danmark och broder till adliga ätten nr 1109 Ehrenborgs stamfader Jöns Michelsson på Hovdala. Dessa bröder var söner till Michel Sörensen. Ordförandeklubban minner om vapenantagarens och faderns, Fabian Magnusson (f 1899), engagemang som kommunalpolitiker och fullmäktigeordförande. Grankvisten, treklövern och det eklövsformade hjälmtäcket anspelar på släktens huvudsakliga verksamhet som gårds- och skogsägare i Göingebygden i Skåne. Hjälmprydnadens hästhuvud syftar på vapenantagarens verksamhet som tävlingsryttare i unga år och remontuppfödning i föräldrahemmet i Röinge. Sköldens spets anknyter till adliga ätten Ehrenborgs vapen och tinkturerna guld och rött till den s k Skånska Flaggan.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

FREILOW
SVR 420/90

SKJOLD: Delt, i rødt en skråbjælke af sølv, og i sølv en rød engel fast på delingen.

Hjelmklæde udvendigt rødt og indvendigt sølv.

HJELMTEGN: En opvoksende rød engel holdende et sværd af sølv.

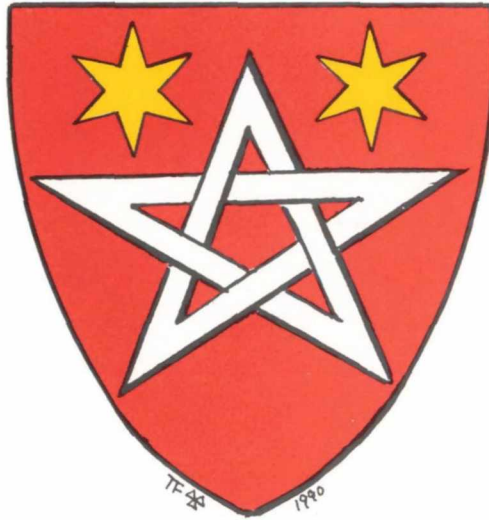
VALGSPROG: Sandheden tro i kærlighed.

Våbenet er 1990 antaget af anmelderen, Benny Freilow, Brøndby, Danmark, for sig og sine efterkommere bærende slægtsnavnet. Slægten stammer, ifølge traditionen, fra Tyskland hvor supplerende slægtsforskning foregår såvel som i Danmark. Våbenet er sammensat af et ældre våben Freilow, som bl a forekommer i en tysk 1700-tals Bibel, i første felt og et våben (engel), der førtes fra 1662 af aneslægten Engel fra Neubrandenburg.

KILDER/LITTERATUR: Genealogisches Handbuch des Adels, Band 61, Limburg 1975.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

NYFFELER

SVR 421/90

SKJOLD: I rødt et marekors af sølv, foroven ledsaget af to sekstakkede stjerner af guld.

Nyffeler er en gammel borgerslægt fra Huttwil og Eriswil i Kanton Bern, Schweiz. Navnet Nyffeler/Nyfelers stammer fra den lille by Nyffel ved Huttwil, hvorigennem der løber en bæk af samme navn. Våbenet er malet i de opgivne tinkturer på et glasvindue i blyindfatning i våbenanmelderindens, Elisabeth Freilow-Nyffeler, Brøndby, Danmark, fødehjem og på et glasvindue i det tidligere "Stadthaus" i Huttwil. Våbenet føres af våbenanmelderindens slægt.

LITTERATUR: Historisch Biographisches Lexikon der Schweiz, Neuchâtel 1929 (Nyffeler).

HECTOR

SVR 422/90

SKÖLD: I blått fält fyra trekanter av silver med de smalare spetsarna mot mitten.

Svart hjälmtäcke fodrat med guld.

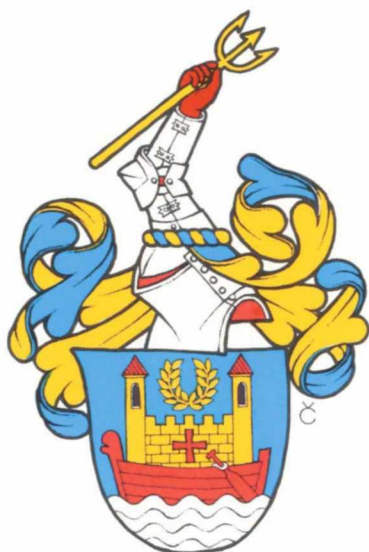
HJÄLMPRYDNAD: En merkuriusstav av silver.

VALSPRÅK: Ora et labora.

Vapnet, som 1990 har anmälts av disponenten Kaj Hector, Göteborg, får föras av avkomlingar med namnet Hector till äldste kände stamfadern, Friedrich Ludwig Hector, från vilkens första gifte vapenansökan leder sin härstamning. Släkten anses härstamma från Ober-Sachsen i Tyskland. Äldste kände stamfadern, Friedrich Ludwig Hector, var född omkring 1713 (död 1780). Han var trädgårdsdirektör vid Krageholms slott i Malmöhus län och första gången gift med Catharina Elisabeth Dinkler (1725-1767), andra gången med Lisa Askelund (1730-1780). Förste bärare av vapnet var civilingenjören Detlof Albert Hector (1872-1951).

LITTERATUR: Svenska Släktkalendern 1978.

AHRENSTEDT

SVR 423/90

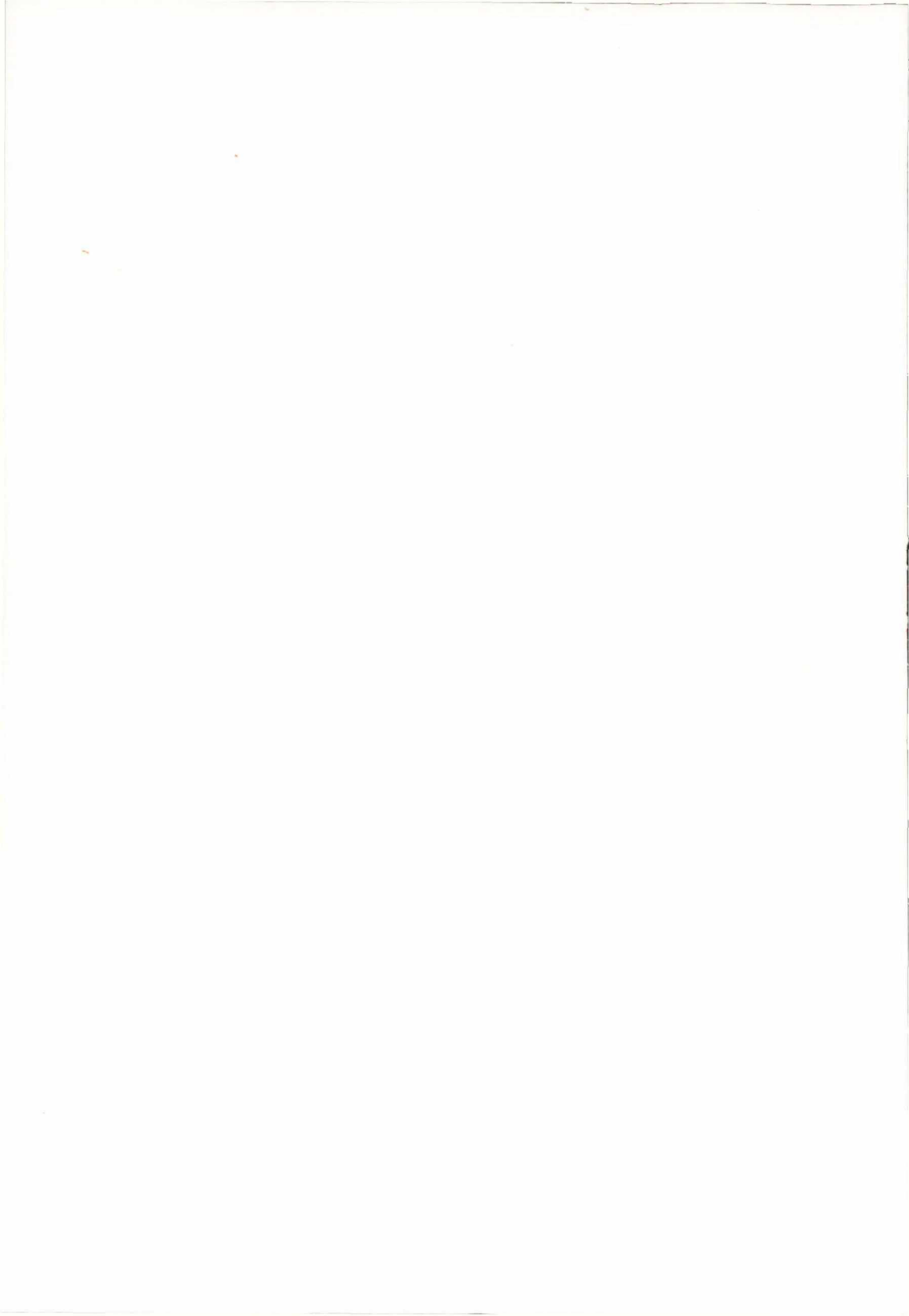
SKÖLD: I blått fält en genom vågskuror bildad stam av silver, varpå en med styråra försedd röd båt bärande en krenelerad mur med två flankerande torn av guld med röda huvar. Muren belagd med ett rött kors och mellan tornen en lagerkrans av guld.

Blått hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En bepansrad obehandlad arm hållande ett ljuster, allt av guld.

Vapnet är antaget 1990 av överläkaren vid Östersunds sjukhus, armédykare-läkare, fjälljägare, kapten i Försvarets Medicinalkår, Stefan Ahrenstedt, Östersund, för sig och sina efterkommande. Ett ursprungligt vapen, en båt, brukades av tidigare generationer, bl a intendenten vid Örlogsvarvet i Karlskrona. Kransen och borgen anspelar på släktnamnet, och det röda korset på läkaryrket inom släkten. Stammens vågskuror, båten och den bepansrade armen med ljustret minner om släktens marina och militära verksamhet.

REGISTER SVR 1990

Vapen	Reg.nr	Utfört av
AHRENSTEDT	423	Z J K Čech
BREMBERG	416	J Raneke
von CARLSBURG	418	J Raneke
EKBLOM	406	J Raneke
(von) EMMERTZ	413	P Emmertz
		T Flensmarck
FREILOW	420	T Flensmarck
GRAHL-MADSEN	407	J Raneke
HECTOR	422	J Raneke
SLÄKTFÖRENINGEN von HEIJNE	405	B O Kälde
HOLST	410	F Britze
		T Flensmarck
HUSEBY	417	T Flensmarck
JANSSON	409	J Raneke
LINDHOLM	408	J Raneke
LJUNGBERG	414	J Raneke
MAGNUSSON	419	T Flensmarck
MELIN	412	B O Kälde
NYFFELER	421	T Flensmarck
RUNGE POULSEN	411	S Mahler Dam
THORÉN	408	J Raneke
YDERHOLT	415	J Raneke

STIFTELSEN SKANDINAVISK VAPENRULLA / SVR

Stiftelsen SVR ser som sin uppgift att utan vinstintresse trygga fortsatt utgivning av Skandinavisk Vapenrulla till lägsta möjliga kostnad för vapenanmälare och övriga intressenter. Stiftelsen administreras av en redaktör. Den heraldiska sakkunskapen garanteras av ett heraldiskt råd, HR, bestående av framstående skandinaviska heraldiker.

Heraldisk sakkunskap, strikta och orubbliga publiceringsprinciper är vägledande för arbetet. SVR vill samtidigt öka kunskapen om och bruket av heraldiska vapen i Norden samt verka för god heraldisk konst.

Redaktion

TOR FLENSMARCK, jur.kand

Heraldiskt råd

CHRISTER BÖKWALL, jur.kand., notarius publicus. Sverige

JAN RANEKE, fil.dr. Sverige

BENGT OLOF KÄLDE, konstnär, konservator. Sverige

NILS G BARTHOLDY, arkivar, cand.phil. Danmark

TOM C BERGROTH, antikvarie, cand.phil. Finland

KOLBJØRN EKKJE, kontorfullmektig, Norge

Utgivare

STIFTELSEN SKANDINAVISK VAPENRULLA

Redaktion

SVR, Graagården i Vä

S-291 65 Kristianstad, Sverige

Tfn 044-24 48 85

ISSN 0284-1517

AFFÄRSTRYCKERIET AB, BROBY 1991